

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka, v právní věci **žalobce: Ocean Strategies s.r.o.**, IČ 27976131, se sídlem Plzeň, Na Roudné 443/18, *zastoupeného JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem, se sídlem Prostějov, Sádky 1605/2*, proti **žalovanému: Finanční úřad pro Plzeňský kraj**, se sídlem Plzeň, Hálkova 14, **v řízení o žalobě ze dne 7. 11. 2013 na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Žaloba

Žalobce u Krajského soudu v Plzni (dále jen krajský soud) uplatnil žalobu na ochranu před nezákonným zásahem a navrhoval vydání rozsudku, kterým by krajský soud určil, že vydání výzev k odstranění pochybností, jakož i následné zahájení postupů k odstranění

pochybností u daně z přidané hodnoty za období červenec – srpen 2013 u žalobce bylo nezákonným zásahem žalovaného a že pokračování postupu k odstranění pochybností u daně z přidané hodnoty za období březen 2013 po 19.9.2013 a za období květen 2013 po 18.10.2013, bylo u žalobce nezákonným zásahem žalovaného. Žalobce dále navrhoval, aby krajský soud žalovanému zakázal pokračovat v nezákonném zásahu formou zahajování postupů k odstranění pochybností u daně z přidané hodnoty za období následující po nabytí právní moci rozsudku, ledaže by důvodem byla zcela nová, dosud neuplatněná a neodůvodněná pochybnost ze strany žalovaného.

V případě, že by nezákonný zásah u žalobce v době vynesení rozsudku stále trval, žádal žalobce o vydání rozsudku, kterým by žalovanému zakázal pokračovat u žalobce v postupu k odstranění pochybností u daně z přidané hodnoty za období březen a květen 2013 a červenec a srpen 2013. Žalobce současně požádal o náhradu specifikovaných nákladů řízení.

V odůvodnění žaloby žalobce vysvětloval, že podniká formou internetového podnikání a na základě partnerské dohody s prodejcem zprostředkovává prodej produktů při inkasování provize. V rámci této formy podnikání žalobce nakupuje služby v České republice včetně DPH, avšak z důvodů přeshraničního režimu jsou výstupy žalobce fakturovány bez DPH. Z tohoto důvodu žalobce dosahuje pravidelných nadměrných odpočtů, což přilákalo pozornost žalovaného. Bezprostředně po zahájení podnikání žalobcem vydal žalovaný dne 20. května 2013 výzvu k odstranění pochybností a následně došlo k zahájení postupu k odstranění pochybností u DPH ve vztahu ke zdaňovacímu období březen 2013. Dne 16. 7. 2013 žalobce obdržel výzvu k zahájení postupu k odstranění pochybností ve vztahu k období květen 2013. Ve dnech 19. 9. a 18. 10. 2013 žalobce obdržel výzvy k odstranění pochybností u DPH vztahující se k období červenec a srpen 2013. Prostřednictvím těchto výzev byl žalobce žádán o předložení specifikovaných podkladů. Všechny zahájené postupy k odstranění pochybností pokračovaly i v době podání předmětné žaloby. Žalobce uváděl, že od 1. 1. 2011 došlo k podstatné změně dosavadního institutu vytýkácího řízení, který doposud sloužil k podrobnému prověření daňových povinností daňového subjektu. Tento postup byl v zákoně č. 280/2009 Sb. v daňovém řádu (dále též d.ř.) přejmenován na postup k odstranění pochybností, který měl být rychlým prostředkem kontroly daňových povinností. Podle žalobce však není žádoucí, aby postup k odstranění pochybností trval déle, jak několik týdnů. Vyvstane-li v průběhu řízení potřeba daňové povinnosti prověřit podrobněji, či ve větším rozsahu, podle žalobce dojde k překročení možností daných postupem k odstranění pochybností. V takovém případě bude vždy povinností správce daně postup k odstranění pochybností ukončit a zahájit daňovou kontrolu. Postup uvedený v § 89 a násl. daňového řádu má tak sloužit především k odstranění jednotlivých dílčích pochybností již konkrétně vyjádřených a nemá sloužit k obsáhlému a časově i personálně náročnému dokazování. Pro takový účel je vhodným nástrojem daňová kontrola. V případě žalobce však postup k odstranění pochybností u zdaňovacího období měsíce března 2013 trvá v době podání žaloby déle než 5 měsíců a u měsíce května 2013 pak postup trvá více jak 3 měsíce. Žalovaný v rámci vedeného řízení si počíná zcela stejně jako při daňové kontrole, aktivně prověřuje všechna přijatá a uskutečněná plnění, ke kterým vyžaduje obsáhlá vyjádření a vede složité dokazování, včetně výslechů svědků.

Žalobce označil zahajování postupů k odstraňování pochybností za měsíce březen a květen, červenec a srpen 2013 za nezákonný zásah, neboť nelze připustit, aby žalovaný v rámci těchto postupů podrobně prověřoval skutečnosti vztahující se k daňovým povinnostem daňového subjektu. Takovýto postup je překročením mezí postupu k odstranění pochybností. V této souvislosti žalobce poukázal na skutečnost, že v důsledku postupu žalovaného dochází k významnému odložení data vyměření daně, přičemž okamžik vyměření daně je rozhodný pro přiznání případného úroku z neoprávněného jednání správce daně. Zatímco zahájení postupu k odstranění pochybnosti zbavuje daňový subjekt možnosti žádat tento úrok a rychlé vyměření daně dává vzniknout možnosti tento úrok požadovat. V zásadě daňové neutrality odporuje, aby byl daňový subjekt zbaven nároku na odpočet po značnou dobu, zde po dobu probíhajících postupů k odstranění pochybností, za kterou Soudní dvůr EU považuje dobu v řádech měsíců, přičemž by za tuto dobu daňovému subjektu ani nenáležel úrok. Interpretace žalobce, která požaduje promptní ukončení postupu k odstranění pochybností je tak jako jediná souladná s evropským právem.

Žalobce k samotnému obsahu výzev k odstranění pochybností zdůrazňoval, že žalovaný žalobci nesdělil, na základě jakých konkrétních skutečností pochybuje o správnosti údajů uvedených v jednotlivých daňových přiznáních. Jedinou skutečností je tak existence odpočtu daně, která však nepředstavuje žádný dostatečně konkrétní a přesvědčivý skutkový poznatek správce daně, který by zakládal pochybnosti o pravdivosti údaje uvedeného v daňovém přiznání. Žalobce tak nabyl oprávněné domněnky, že jiným důvodem k zahájení postupu k odstranění pochybností je vykázání nadměrného odpočtu. Přitom v daňové správě členského státu není umožněno, aby automaticky u vykázaného odpočtu došlo k odložení vrácení části nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty. Podle žalobce se nelze spokojit s odložením vrácení nadměrného odpočtu toliko s odkazem na aritmetické výpočty, o to více pak na základě argumentace *a maiori ad minus* nelze odložit vrácení odpočtu toliko z důvodu vykázaného odpočtu samého.

Žalobce spatřoval proto v nenaplnění základních zákonných požadavků ve výzvách žalovaného nezákonný zásah a ohledně nezákonných požadavků poukázal nejenom na absenci konkrétních pochybností ve vazbě na ust. § 89 odst. 1 d.ř., ale také na nemožnost žalobce se k těmto pochybnostem patřičně vyjádřit § 89 odst. 2 d.ř.

II. Vyjádření žalovaného

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě se vyjadřoval k žalobcem namítané délce a složitosti postupu k odstranění pochybností týkající se zdaňovacích období březen a květen 2013. V této souvislosti žalovaný uváděl, že 18. 4. 2013 žalobce podal přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2013 a postup k odstranění pochybností ve vztahu k tomuto daňovému přiznání byl zahájen výzvou k odstranění pochybností vydaného dne 20. května 2013 a po provedení dalších úkonů následně 29. ledna 2014 byl na základě výsledku postupu k odstranění pochybností vydán platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2013. Dále dne 24. května 2013 podal žalobce přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2013 a postup k odstranění pochybností ve vztahu k tomuto zdaňovacímu období byl zahájen výzvou k odstranění pochybností vydanou dne 16. července 2013. Po provedení dalších specifikovaných úkonů dne 29. ledna 2014 byl

na základě výsledků postupu k odstranění pochybností vydán platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2013.

Z výše popsaného průběhu obou postupů k odstranění pochybností podle § 89 a § 90 daňového řádu týkajících se daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období březen a květen 2013 má žalovaný za to, že správce daně postupoval tak, aby pochybnosti o správnosti podaných daňových přiznání mohl žalobce účinně odstranit zejména předložením důkazních prostředků, čemuž správce daně žalobce opakovaně vyzval. Správce daně využil procesních možností, které mu daňový řád dává k ověření údajů tvrzených žalobcem, tzn. k ověření skutečnosti, že se zdanitelná plnění fakticky uskutečnila, když žalobce v průběhu postupu k odstranění pochybností předkládal žalovanému listinné důkazní prostředky, z nichž bez dalšího nebylo možné, pochybnosti s jistotou uzavřít. Správce daně tak využil ze zákonných možností provedení místních šetření, předvolání svědků ke svědecké výpovědi, či vyžádání listinných důkazů především od bank. V těchto postupech nelze podle žalovaného spatřovat porušení zákona ani to, že správce daně by překročil charakter postupu k odstranění pochybností ve smyslu výkladu zaujatého v této otázce Nejvyšším správním soudem v rozsudku z 10.10.2012, sp. zn. 1Ans 10/2012. Žalovaný se nedomnívá, že by v rámci předmětných postupů k odstranění pochybností prováděl tak obsáhlé a časově i personálně náročné dokazování, které je v intencích uvedeného rozsudku příznačné pro daňovou kontrolu. Z předmětu jednotlivých úkonů i z obsahu spisového materiálu je podle žalovaného zřejmé, že správce daně činil jednotlivé úkony v časové posloupnosti bez výrazných prodlev z jeho strany tak, že tyto úkony lze označit za kroky na sebe navazující, které mohly a také naplnily smysl a cíl postupu k odstranění pochybností, který byl ukončen v lednu 2014 sdělením výsledků postupu odstranění pochybností při ústním jednání dne 10. ledna 2014 s následným vydáním platebních výměrů dnem 29. ledna 2014. Žalovaný tak nesouhlasí s názorem žalobce, že při postupech k odstranění pochybností týkajících se daňových přiznání za zdaňovací období březen a květen 2013 překročil správce daně pomyslnou hranici mezi charakterem a účelem postupu k odstranění pochybností a daňové kontroly. Na tomto závěru nemůže změnit nic ani skutečnost, že delší z obou postupů trval více než 7 měsíců a druhý téměř 6 měsíců. Samotná délka trvání postupu k odstranění pochybností je jistým ukazatelem charakteru či složitosti postupu, nikoliv však ukazatelem jediným. Při zachování určité časové posloupnosti úkonů, jejich množství, složitosti i charakteru nemusí být podle žalovaného ani postup k odstranění pochybností trvající více než půl roku znamenat, že správce daně pochybil v tom, že měl místo postupu k odstranění pochybností vést v určité fázi tohoto postupu zahájit daňovou kontrolu podle § 90 odst. 3 daňového řádu. Pokud jde o postup k odstranění pochybností týkajících se daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2013, byl ukončen a v době podání vyjádření k žalobě dále pokračoval postup k odstranění pochybností týkajících se daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období srpen 2013.

Žalovaný se neztotožnil ani s druhou žalobní námitkou spočívající v tom, že podle žalobce výzvy vydané správcem daně podle § 89 odst. 1 daňového řádu jsou nezákonné, když žalobce namítal jejich nekonkrétnost a absenci poznatku správce daně, který by zakládal pochybnost o správnosti údajů uvedených v daňovém přiznání. Žalovaný rovněž neakceptoval domněnku žalobce, že jediným důvodem k zahájení postupu k odstranění pochybností bylo vykázání nadměrného odpočtu u žalobce. V této souvislosti žalovaný odkázal na obsah

jednotlivých výzev k odstranění pochybností, z nichž plyne, že tyto výzvy odpovídají zákonnému požadavku na konkrétnost podle § 90 odst. 1 daňového řádu, když sama skutečnost značného převýšení hodnoty vykázaných přijatých zdanitelných plnění nad vykázanou hodnotu plnění uskutečněných je podle názoru žalovaného dostatečným důvodem k pochybnostem správce daně o správnosti podaného daňového přiznání, navíc ve výzvách vztahujících se k zdaňovacím obdobím květen, červenec a srpen 2013 správce daně vždy své pochybnosti dále ještě upřesnil např. nestandardností podílu uskutečněných a přijatých zdanitelných plnění při daném předmětu ekonomické činnosti, či významnou hodnotou plnění od daní osvobozených bez nároku na odpočet DPH, či významnou hodnotou uskutečněných plnění s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně a zjištěnými v řízení za předchozí zdaňovací období. Nelze proto přisvědčit námitce žalobce, že jediným důvodem, který správce daně měl pro zahájení postupu k odstranění pochybností, bylo vykázaní nadměrného odpočtu. Žalovaný z uvedených skutečností nepovažoval vydané výzvy, jimiž byly v předmětných případech zahájeny postupy k odstranění pochybností podle § 89 odst. 1 daňového řádu za nezákonné, a navrhl, aby krajský soud žalobu na ochranu před nezákonným zásahem jako nedůvodnou zamítl. Pro případ úspěchu ve věci se vzdal práva na náhradu nákladů řízení.

III. Posouzení věci krajským soudem.

Krajský soud postupoval při posuzování důvodnosti žaloby podle § 82 s.ř.s. podle kterého každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu, nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Na podkladě skutečností plynoucích z obsahu správního spisu soud shledal, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě plynoucí z § 84 odst. 1 s.ř.s.

Žalobce ve vztahu ke zdaňovacímu období březen, květen, červenec a srpen 2013 označoval za nezákonný zásah postup správce daně, který ve vztahu k jednotlivým zdaňovacím obdobím vydával výzvy k odstranění pochybností podle § 98 daňového řádu zák. č. 280/2009 Sb. a tvrdil, že v případě vyvstane-li v průběhu řízení potřeba prověřit daňové povinnosti podrobněji a ve větším rozsahu, je zvolený postup k odstranění pochybností nezákonným zásahem neboť v takovéto situaci je nezbytné zahájit daňovou kontrolu.

Z obsahu správního spisu krajský soud shledal, že ve vztahu ke zdaňovacímu období březen 2013 žalobce podal přiznání k dani z přidané hodnoty dne 18. 4. 2013, ve vztahu ke zdaňovacímu období květen 2013 podal daňové přiznání k DPH dne 24.6.2013, ve vztahu ke zdaňovacímu období červenec 2013 podal daňové přiznání 23.8.2013. Ve vztahu ke každému z těchto zdaňovacích období správce daně vydal platební výměr na daň z přidané hodnoty za březen, květen a červenec 2013. Ve vztahu ke zdaňovacímu období srpen 2013 žalobce podal daňové přiznání k dani z přidané hodnoty dne 25. 9. 2013 a správce daně pro toto zdaňovací období vydal platební výměr na DPH dne 31.7.2014. Tyto nesporně zjištěné skutečnosti přivedly krajský soud toliko k posouzení, zda žalobcem tvrzený zásah ve vztahu k postupu správce daně k odstranění pochybností u DPH v předmětných zdaňovacích obdobích byl, či

nebyl, nezákonný, neboť postup k odstranění pochybností byl v době rozhodnutí krajského soudu vydáním rozhodnutí o dani z přidané hodnoty ukončen.

Při posuzování důvodnosti tvrzení žalobce o nezákonnosti zásahu správce daně v rámci jeho postupu při odstraňování pochybností ve smyslu § 89 a násl. daňového řádu, vycházel krajský soud z výkladu tohoto zákonného ustanovení a přihlížel k právním názorům, které se v současné době ustálily při posuzování tohoto institutu postupu k odstranění pochybností. Výklad ustanovení § 89 a násl. d.ř. se odvíjí od právních názorů Nejvyššího správního soudu zaujatých v jeho rozsudku ze dne 10.10.2012, sp. z.n 1 Ans 10/2012 (publikovaného na www.nssoud.cz a současně publikovaného pod č. 2729/2013 Sb. NSS). *Nejvyšší správní soud postup k odstranění pochybností označil za samostatný procesně uzavřený institut navazující na předchozí právní úpravu, v níž měl toto místo obdobný právní institut, a to vytýkáci řízení. Možným rozdílem oproti předešlé právní úpravě je zcela zjevně snaha o důsledné stanovení na sebe těsně navazujících kroků, které je povinen správce daně činit, pokud k prověření daňové povinnosti tento nástroj sám zvolil. Na sebe navazující kroky musí být přitom činěny ve stmelené časové posloupnosti tak, aby byl smysl a cíl postupu naplněn. Tím je bezesporu rychlé odstranění pochybností, které ještě brání správci daně v tom, aby mohl přistoupit k vyměření daně. Ačkoliv zákon konkrétní lhůtu pro ukončení tohoto postupu nestanoví, nová právní úprava a vytvořená správní zvyklost však nutí správce daně k uzavření tohoto postupu bez jakýkoliv průtahů. Postup k odstranění pochybností má tak sloužit k odstranění jednotlivých dílčích pochybností již konkrétně vyjádřených a nemá sloužit k obsáhlému a časově i personálně náročnému dokazování.*

Na podkladě takto uvedeného obecného výkladu institutu ohledně postupu k odstranění pochybností posuzoval krajský soud jednotlivé úkony, které správce daně ve vztahu k jednotlivým zdaňovacím obdobím vůči daňovému subjektu realizoval. Ve vztahu ke zdaňovacímu období **březen 2013** správce daně výzvou z 20. května 2013 vyzval daňový subjekt k odstranění pochybností o údajích v řádném daňovém tvrzení podle § 89 odst. 1 a násl. daňového řádu, tyto své pochybnosti konkretizoval a vyzval daňový subjekt k předložení důkazních prostředků k odstranění specifikovaných pochybností. V rámci postupu k odstranění pochybností správce daně realizoval jednotlivé úkony zahrnující výzvu žalobci k prokázání skutečností podle § 92 odst. 4 daňového řádu ze 13.6.2013, ústní jednání ze dne 2.7.2013 a místní šetření provedené dne 24.7.2013. Dne 10.1.2014 správce daně provedl ústní jednání k průběhu postupu k odstranění.

Ve vztahu ke zdaňovacímu období **květen 2013** správce daně výzvou z 16. července 2013 vyzval daňový subjekt k odstranění pochybností o údajích v řádném daňovém tvrzení podle § 89 odst. 1 a násl. daňového řádu, tyto své pochybnosti konkretizoval a vyzval daňový subjekt k předložení důkazních prostředků k odstranění specifikovaných pochybností. V rámci postupu k odstranění pochybností správce daně realizoval jednotlivé úkony zahrnující ústní jednání ze dne 22.8.2013, výzvu Google Czech Republic s.r.o k poskytnutí důkazních prostředků správci daně ze dne 6.9. 2013, výzvu Raiffeisenbank a.s. k poskytnutí specifikovaných důkazních prostředků správci daně ze dne 17.9. 2013. Dne 7.1. 2014 správce daně vyhotovil úřední záznam o postupu k odstranění pochybností podle § 90 odst. 1 d.ř., a dne 10.1.2014 správce daně provedl ústní jednání k průběhu postupu k odstranění.

Ve vztahu ke zdaňovacímu období **červenec 2013** správce daně výzvou z 19. září 2013 vyzval daňový subjekt k odstranění pochybností o údajích v řádném daňovém tvrzení podle § 89 odst. 1 a násl. daňového řádu a tyto své pochybnosti konkretizoval a vyzval daňový subjekt k předložení důkazních prostředků k odstranění specifikovaných pochybností. V rámci postupu k odstranění pochybností správce daně realizoval jednotlivé úkony zahrnující výzvu HDM Distribution s.r.o. ze dne 25.9. 2013 k poskytnutí specifikovaných důkazních prostředků správci daně, výzvu Raiffeisenbank a.s. k poskytnutí specifikovaných důkazních prostředků správci daně ze dne 25.9. 2013, protokol o výsledku svědka ze dne 15.10. 2013 a ze dne 5.11. 2013, výzvu žalobci k prokázání skutečností podle § 92 odst. 4 daňového řádu ze 24.10. 2013, výzvu CESNET, z.s.p.o. k poskytnutí specifikovaných důkazních prostředků správci daně ze dne 11.12. 2013. Dne 8.1. 2014 správce daně vyhotovil úřední záznam o postupu k odstranění pochybností podle § 90 odst. 1 d.ř., a dne 10.1.2014 správce daně provedl ústní jednání k průběhu postupu k odstranění pochybností.

Ve vztahu ke zdaňovacímu období **srpen 2013** správce daně výzvou z 18. října 2013 vyzval daňový subjekt k odstranění pochybností o údajích v řádném daňovém tvrzení podle § 89 odst. 1 a násl. daňového řádu a tyto své pochybnosti konkretizoval a vyzval daňový subjekt k předložení důkazních prostředků k odstranění specifikovaných pochybností. V rámci postupu k odstranění pochybností správce daně realizoval jednotlivé úkony zahrnující podání dožádání Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 5.11. 2013, výzvu žalobci k prokázání skutečností podle § 92 odst. 4 daňového řádu ze 23.1.2014 a další úkony zakončené vydáním platebního výměru na DPH ze dne 31.7. 2014.

Postup správce daně krajský soud posoudil ve smyslu výkladu ust. § 89 a násl. d.ř. a shledal, že v souzeném případě pro legalizaci postupu k odstranění pochybností je určující nikoliv délka postupu k odstranění pochybností vymezená výzvou k odstranění pochybností a vydáním rozhodnutí o daňové povinnosti, ale určujícím je nepřetržitost tohoto postupu, která nevykazuje znaky průtahů, či znaky zneužití práva v důsledku neodůvodněně opakovaných úkonů vyústujících až v šikanování daňového subjektu v důsledku případně bezdůvodného zadržení nadměrného odpočtu. Právě tyto aspekty přivedly krajský soud k závěru, že délka postupu k odstranění pochybností byla určována rozsahem provádění nezbytných důkazů, bez nichž nebylo možné vzniklé pochybnosti ve shodě s § 90 odst. 1 daňového řádu objasnit. Pouze na okraj krajský soud konstatuje, že i následný postup žalobce, který po vydání jednotlivých platebních výměrů na daň z přidané hodnoty nepodal vůči nim odvolání, čímž následně potvrdil závěr krajského soudu o tom, že jediné dotčení na veřejných subjektivních právech žalobce bylo odvozováno z provedené volby správce daně, který ze dvou zákonem definovaných institutů přistoupil k provedení postupu k odstranění pochybností podle § 89 a násl. a nezvolil zahájení vlastní daňové kontroly ve smyslu § 85 a násl. daňového řádu.

Vzhledem k tomu, že v průběhu řízení o žalobě byl postup správce daně k odstranění pochybností ukončen ve vztahu ke každému z předmětných zdaňovacích období vydáním rozhodnutí o daňové povinnosti, rozhodoval soud pouze o otázce, zda tvrzený zásah byl či nebyl nezákonný. Z důvodů, které krajský soud výše prezentoval, nezákonnost postupu správce daně ve vazbě k vyměření daňové povinnosti žalobce ve zdaňovacím období březen, květen, červenec a srpen 2013 neshledal a žalobu jako nedůvodnou postupem podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a vzhledem k tomu, že strana žalovaná náhradu nákladů řízení neuplatnila, rozhodl soud, že žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení nemá právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 31. října 2014

**JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková